

Sacerdos Aut Sanctus Aut Reprobus

Dufrène, Maximilian

Augustæ Vindelicorum, 1743

Meditatio. 6. Sacerdos fervens, Angelus, quin & Angelo superior. Sacerdos tepidus, dæmon incarnatus, & ipso diabolo pejor. S. Aug-Serm. 24. ad frat. de Eremo

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60483)

MEDITATIO VI.

*Sacerdos fervens, angelus, quin
& Angelô superior. - - Sacerdos tepidus, demon
incarnatus, & ipso diabolo peior. S. Aug.*

Serm. 42. ad fratr. de eremo.

P*ralud. 1.* Sacerdos bonus Angelorum cœ-
tui gloriosè immixtus : Sacerdos te-
pidus diabolorum turmis circumseptus
effingitur.

Pralud. 2. Angelorum gaudium, ac dæ-
monum terror, JESU fili DEI vivi! da An-
gelos in tuo sancto servitio imitari, & ma-
lignorum spirituum obstinatum perfidiam de-
vitare.

Punctum I.

*Boni Sacerdotis quadruplex An-
gelica proprietas.*

I. *Sacerdotis boni Angelica puritas.* Virtutis
Angelicæ summam necessitatem pro-
bè intelligens DEI servus omne stu-
dium in eam confert. Meminit sæpe, quid
Angelus ostenso aquæ limpidissimæ vasculo ad
divum Assisiatem quondam dixerit, talem
nimirum à Sacerdote exigere puritatem, qualis
ab elemento aquæ cristallinæ figuratur. Et
quid aliud requirat Angelica dignitas, An-
gelicæ functiones & occupationes, status
An-

Angelicus, imò & Angelicò major, nisi mores Angelicos, & puritatem Angelicâ, si fieri possit, superiorem. Atque hinc omne peccatum, illibatæ præsertim castitati adversum odit, horret, fugit, detestatur, quantum potest: nulla pestis, nullus coluber, nullus dæmon tam horridus illi videtur, quàm vel unicum lethale peccatum. Quare sensus accuratè custodit, cautè ambulat, sanctum DEI timorem pro scuto habet: odit & horret pseudo-casisticum procedendi modum, qui tepido solet esse familiaris: *Istud non est peccatum grave; ergo liberè facio.* Quin potius minima quævis peccata sollicitè vitat, dum persuasum omnino habet, in tanta statûs sanctissimi celsitudine modicum censerî non posse, quidquid deliberatè, utit venialiter tantùm peccatur. - - Confulit igitur Angelicæ puritati, quantum potest & plusquam potest, per Sacramenti pœnitentiæ lavacrum frequens, per contritionis perfectæ usum familiarem, per Agni immaculati esum ferventem, per opera pœnalia, & mortificationis sanctæ exercitium. Sed & instat piis obsecrationibus: miro affectu quotidie dicit: (a) *Dignare Domine die isto sine peccato nos custodire! à peccato simus semper liberi, & ab omni perturbatione securi.* (b) *Libera me per hoc sacrosanctum corpus & sanguinem tuum ab omnibus iniquitatibus meis.* Sic denique Angelorum esca nullo non die saginatus, in

(a) ad primam, (b) Canon missæ.

in sanguine Agni dealbatus, armaturâ fortium instructus Angelicam puritatem eò gloriosius æmulatur, quò majora illi pro eadem sunt ineunda certamina.

2. *Sacerdotis boni alacritas Angelica.* DEUS delectabiliter operatur, ait non nemo Sapientum: sic & Angelici spiritus, qui in scriptura stellarum nomine veniunt, (a) *luxerunt ei cum jucunditate*: Sic Sancti omnes, quotquot vivunt super terram, (b) *Domino serviunt in lætitia, & introeunt in conspectu ejus in exultatione.* (c) *Magnus Dominus & laudabilis nimis*: magnus & amabilis nimis; jugum illius suave & onus leve; conversatio ipsius, quæ amaritudinem non habet, nec tædium, sed lætitiâ & gaudium; occupationes nobilissimæ; fructus laborum pretiosi; præsens & futura felicitas; sanctissimi statûs immensa dignitas, hæc inquam & alia quamplurima sanctam lætitiâ constanter ingerunt Sacerdoti pio ac ferventi, ut adeò prorsus non laboret, quin potiùs facilitate mira & jucunditate, quæ sanctæ vocationis sunt, continuò exequatur; qui enim amat, non laborat; & delectabiliter operatur, quisquis secundum rectam rationem; secundum gratiam & Spiritûs sancti ductum operatur.

3. *Sacerdotis boni fervor Angelicus.* Qui facit Angelos suos spiritus & ministros suos ignem urentem, idem Dominus beatissimâ flammâ succendit sacerdotem suum, ita ut semper ardeat,

(a) *Baruch 3. 35.* (b) *Pf. 99.* (c) *Sap. 8.*

deat. Facit hic ardor cœlestis, ut in opere DEI exequendo sit velox instar Angeli, quibus dictum est: (a) *Ite Angeli veloces!* Nescit enim tarda molimina Spiritûs sancti gratia. Facit pulcherrimus ardor, ut Sacerdos eodem succensus in labore sacro insatiabilis sit, & indefessus, sicut ignis, qui nunquam dicit, fufficit; sed nactus suum pabulum ardendo semper augetur. Ignem hunc sacratissimum JESUS CHRISTUS Dominus noster venit mittere in terram, quando assumptâ carnis nostræ substantiâ, exceptô peccatô, per omnia fratribus assimilari voluit, factus amoris tenerimi & vehementer operatorii pabulum suavissimum, solidum, nunquam interiturum. -- Eodem igitur igne ardet Angelus; eodem Sacerdos: Ille quidem felicius, iste verò inter tot contraria gloriosius: uterque ardet, sanctus uterque, ambo beatissimi, quia verè diligunt Dominum nostrum JESUM CHRISTUM, quæ nota est sanctorum omnium, uti certissima, ita quoque sincerissima.

4. *Sacerdotis boni firmitas Angelica.* -- (b) *Confirmatum est cor ejus, non commovebitur:* in Christo radicans & superædificatus non timet ruinam. Angelicam porro firmitatem cum Apostolo non verba solum testantur, sed facta. (c) *Quis nos separabit à charitate Christi, ait uterque? An tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius?* -- *Sed in his superamus propter eum*

(a) Is. 18. (b) Ps. 111. (c) Rom. 8. 35. 37. 38. 39.

eum, qui dilexit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostro. En firmitatem Angelicâ superiorem, quia in agone ac certamine perpetuo semper victricem. - - Sanctæ charitatis habitum, ut scholæ vocant, dudum contraxit Sacerdos fervens: sacras virtutum assuetudines instar munimenti validissimi in animo suo ædificavit; (a) *Non commovebitur, donec despiciat inimicos suos.* - - Jesu Christo Regi potentissimo sincera charitate jungitur; quis illum dejiciet? Generosus, imperterritus, magnanimus perfringit omnia, nec tamen frangitur: omnes inferni machinas contemnit securus, quia ardente Christi charitate munitus. - - Non illum commovebunt acerbæ tepidorum crises, irrisiones, contemptus: non extollet prosperitas, non sternet adversitas; (b) *fundatur enim supra firmam petram.* - - Sta, Sacerdos sancte & invicte! sta firmitate plusquam Angelica, qui dignitatem possides Angelicâ majorem, ut sancti Ecclesiæ Doctores passim testantur. (c) Sta super custodiam tuam; neque enim portæ inferi adversus te unquam prævalebunt.

I

Pun-

(a) *Psal. III.* (b) *Matth. 7.* (c) *S. Ign. M. S. Dionys. S. Bern. alii.*

Punctum II.

Sacerdotis tepidi quadruplex diabolica & plusquam diabolica proprietas.

1. *Sacerdotis tepidi diabolica impuritas.* - - Mera fœculentia, mera sanies, fœtidum pus est Sacerdos tepidus cadaveris instar, quod vitâ destitutum & animâ orbatum in tabem diffluit, vermiûmque horridos greges protrudit. - - Animæ vita Christus est: Christum ab anima tolle: teterrimum cadaver est, vitam non habet. Deest principium omnis motûs boni: adest principium omnis motûs mali; quid inde expectandum, nisi putredo, & impuritas diabolica! Humana impuritas finem denique habet: diabolica impuritas finem non habet. Constante peccat diabolus; constante quoque peccat Sacerdos tepidus, quia uterque hostis Jesu Christi. - - Apertè hunc odit diabolus: sub amicitia fallacis proditoria specie odit Filium DEI Sacerdos tepidus, diabolo etiam peior, quia hoste aperto deterior. - - Heu! latet sub veste Sacerdotali & sancta impuritas vanissimarum cogitationum, immunditia terrenorum affectuum, spurcitia operum mortuorum, & quid non abjectissimarum sordium, nausæamque ac horrorem cientis purulentia? O si inspicere
ad

ad momentum liceret animam Sacerdotis in tepore confirmati ! quantas ibi turpitudines , qualem impuritatis sentinam , & omnis generis fœcium cloacam inexhaustam videremus ! vivum ille se inaniter credit ac dicit ; sed planè mortuus est , quia Christus in ipso non vivit. Non vivit in ejus memoria : non in cœco intellectu : non in dura & frigida voluntate ; neque enim cogitat, ut decet , neque novit, neque amat summum bonum JESUM Christum, cui luridissimè servit, imò non servit , sed impuritate diabolica vitæ perpetua corruptione putrescentis , Majestatem tantam graviter offendit. Aut fortè gravis iniquitas , & diabolica impuritas non sit , Sacerdotem (prò ! quantam rem dicimus , cùm Sacerdotem nominamus !) Sacerdotem, inquam , ad ministeria sanctissima continuò tractanda divinitus vocatum , menses & annos , omnemque vitam in gravi torpore , rerum divinarum nausea & fastidio semper transigere ?

2. *Sacerdotis tepidi diabolica induratio.* Diabolus non convertetur unquam : neque Sacerdos in tepore confirmatus ad se redibit. Quis , amabò , Sacerdotum conversus est, quos à JESU Christo perversus animus alienaverat ? Petro sacra pentecostes die prædicante quinque millia de plebe conversi sunt : è sacerdotibus nemo ad se rediit.

Fures, latrones, impudici, publicani, meretrices, adulteræ à via iniquitatis, JESU Christo invitante, recesserunt: Judas Apostolus & Sacerdos tepidus, quantumvis amicissimè compellatus & invitatus non recessit. Quot, quæso, hæresiarchas Sacerdotes luridos conversos numeramus? nullum ego quidem sciam: omnes indurati vitiò suò periêrunt. - - Possent utique converti Sacerdos tepidus à viis suis pessimis, si efficaciter vellet; si vim sibi faceret; si vectes ferreos, & portas æreas teporis inveterati confringeret. Sed quid boni volet, quid faciet, quid confringet homo languidus, iners, cœcus, qui neque agnoscit statum infelicem, cui se addixit? induratum erat cor Pharaonis: diabolicè pariter induratum est cor Sacerdotis ex consuetudine tepidi; quis illum convertet? Non JESU Christi bonitas, quam ut alter Judas negligit: non gratiarum Sacerdotio annexarum ingens numerus, quibus protervè abutitur: non infernus, quem aliis quidem oggerit, sed ipse pro se non apprehendit: non motus interni gratiæ, ad quos minimè attendit: non exempla piorum, quos traducit & cavillatur &c. Iste vel ille magnus peccator ferventi concione, gravi adversitate, morbo, immissa paupertate convertetur: Sacerdos tepidus non convertetur; nam induratum est cor ejus: omnem salutis viam ipse sibi præscindit:

dit : omnem remediis efficacissimis virtutem ipsemet torpore suo adimit, ut sanari non possit, quia sanari non cupit, & sanari non cupit, quia sanum se errore crasso existimat. O quàm metuendus est status Sacerdotis in tepore suo indurati!

3. *Sacerdotis tepidi malitia plusquam diabolica.* Plus honoratus est Sacerdos, quàm diabolus, quia (a) *ipsis Angelis & Archangelis*, teste doctore mellifluo, *præhabitus*: igitur gravius peccat ipso diabolo Sacerdos, tepore pessimo inquinatus. Non tantis gratiis, tantâ misericordiâ præventus est diabolus, uti Sacerdos: ergo malitia & ingratitude istius major. - - Non potest in majoris momenti materia Sacerdos peccare, quin admittat (b) *peccatum grande nimis*. Peccatum grande nimis ob statûs Sacerdotalis eminentiam & sanctitatem: grande nimis ob gravissimas eidem annexas obligationes, quæ sine palmari Numinis injuria, & sine notabili animarum detrimento solvi non possunt: peccatum grande nimis ob scientiæ amplitudinem, ob gratiarum numerum & magnitudinem, ob remedium potentem efficaciam, ob miram divini obsequii suavitatem & jucunditatem, quæ omnia conculcat, negligit & contemnit Sacerdos tepidus, malitiâ plusquam diabolicâ. Neque enim diabolo concessa unquam est tanta patientia, tanta

I 3

lon-

(a) *S. Bern. ad pastores.* (b) *1. Reg. 2.*

longanimitas : non redemptus, non ablutus, non justificatus est ; verùm primo scelere perpetrato æternùm damnatus. - - Sed & magis nocet reipublicæ Christianæ tepidus Sacerdos, quàm ipse diabolus. Non nisi volentes præcipitat dæmon : contrà etiam nolentes, innocentes, bonas animulas detru- dit ad infernum Sacerdos tepidus, cum easdem Sacerdotali curâ destituit, scandalis mactat, tepore jugulat, quas tamen cœlum ultrò volentes accepisset, si Sacerdos muneri suo non defuisset. Canis ligatus est dæmon : latrare potest, mordere non potest, nisi volentem. Canis rabidus à catena solutus est Sacerdos malus : obvium quemque, etiam fugientem, etiam quandoque renitentem perversò vitæ exemplò mordet. Quid multis ? æterna veritas testimonium præbet irrefragabile : (a) *Mali Sacerdotes, inquit, diabolo pejores sunt, & ideo præ diabolis omnibus profundius submergentur in infernum.* (b) „ Capita gentium sumus, ait „ S. Augustinus, cœcorum & ignorantium „ duces, claudorum baculus, terrarum „ principes, regum viatores, Angelis superiores ; Sed dæmonibus pejores, dum „ hæc negligenter prospicimus. Notemus hanc voculam, negligenter : non dicit S. Doctor, tunc solùm Sacerdotem diabolo esse pejorem, quando scelera committit ;

sed

(a) l. 4. revel. S. Brig. c. 15. (b) Serm. 42. ad frat. de Eremo.

sed tunc etiam, quando *negligenter* grande suum munus exequitur. O statum Sacerdotis tepidi sanè horrendum! non modò certat cum diabolo de malitia, sed & centuplicatis petulantia ac protervia anfractibus eundem superat.

4. *Sacerdotis tepidi diabolica impœnitentia.* In pessimo statu semper versatur Sacerdos tepidus. 1. Quia charitatem non habet. 2. Quia formidandâ Angelicis humeris dignitatem joculariter & nugatoriè gerit. 3. Quia DEI majestatem & bonitatem perpetuò contemnit. 4. Quia opus Dei non uno tantùm die, sed per integram vitam facit negligenter. (a) *Maledictus autem est, qui facit opus DEI negligenter.* 5. Quia vocationi sanctissimæ in rebus etiam gravibus vix unquam respondet. 6. Quia tepore suo & Ecclesiæ, & populo Christiano, & gregi commisso, tam positivè quàm negativè constanter & graviter nocet &c. Quid verò hinc sequi aliud possit, nisi diabolica & finalis impœnitentia? - - Si Sacerdos per totam vitam tepidus sanctè mori potest, nemo sanè damnabitur. - - Sæcularis homo dum cadit, faciliùs resurgit: non cadit è loco tam sublimi; non adeò conteritur. Verùm Sacerdos ex eminenti sacrae dignitatis fastigio, quasi è præcelsa turri decidens ita quassatur, ita conteritur, ut sanari, nisi per grande prodigium vix possit. -

I 4

Fi-

(a) *Jerem. 20. 48.*

Finalis igitur impœnitentia expectat Sacerdotem in tepore obfirmatum: impœnitentia non publica quidem aut notoria, sed tacita & occulta, magisque vel ideo periculosa, quia negligitur; unde fit, ut pulsis demum crassæ ignorantia tenebris primus æternitatis radius funestissimam reprobationem Sacerdoti tepido sit ostensurus.

Claudat meditationem D. Chrysoftomus, cujus hæc terribilis ac timenda sententia est, Sacerdotum plerosque reprobatum iri. Sic enim loquitur S. Doctor: (a) Non temerè dico, sed ut sentio: „Non arbitror „ inter Sacerdotes multos esse, qui salvi „ fiant, sed multò plures, qui pereant; „ (b) Res enim hæc excelsum animum requirit. Et alibi: miror, si potest aliquis salvari „ Ecclesiæ rectorum. Adstipulatur vir Apostolicus Joannes Avila apud Gedeonem, Foster *de utilit. Catech. p. 4.* „ Tot, tantæ „ que sunt Parochorum, Curatorum, & „ Sacerdotum omnium obligationes, ut „ qui vel tertiam partem re ipsa implet, „ sanctus ab hominibus æstimaretur, cum „ tamen eo solo contentus non sit evasurus gehennam. Verè grandis dignitas Sacerdotum, exclamat D. Hieronymus; sed & grandis ruina, si peccant!

Sed quem numerum ego denique sum aucturus, an verè pœnitentium, an impœni-

(a) Hom. 3. in acta Apost. (b) Idem hom. 34. in Ep. ad Hebr.

poenitentium? Si nunc ferventibus accedo, sanctè moriar: si tepidis, infelicem vitam mors funesta excipiet. Quidquid sit de numero vel paucitate Sacerdotum salvandorum, peribo certò, si tepidus: salvabor si piè fervens extitero. Si vel unus tantum salvetur, ego unus ille ero, ubi Jesu Christi charitas me commendaverit: contrà si vel unus damnetur è tanto Sacerdotum numero, infausta fors me unum feriet, si abominando tepore vitam maculavero. Quid ergo consilii? An malim fortassis post vitam infamem, ignobilem, miseram, mihi, mundoque noxiam, turpem, criminibus oppletam, ac diabolicam reprobari, quàm post vitam gloriosam, veris divitiis affluentem, speciosam, jucundam, & Angelicam cum Sanctis in gloria numerari? -- Odi, horreo, detestor infandum teporem: amo, æstimo, amplector sanctum fervorem. Seria voluntate amplector pariter vix non unicum, uti suavissimum, ita præstantissimum fervoris conservandi ac teporis eliminandi remedium, beatam videlicet cum tua Majestate familiaritatem, plenam reverentiâ, plenam fiducia & amore. Christe Jesu redemptor amantissime, DEus maxime, optime, benignissime! scio, magnitudinis tuæ non est finis: sed & bonitatis tuæ non est numerus. Infinite magnum revebor ut filius: infinite bonum diligam ut filius.

Hæc vita fervens , vita sancta , vita solide jucunda , plenèque beata est , tecum libenter versari , te amare , te observare , circa te tuumque honorem constanter occupari. Da vitæ hujus admirabilis beatitudinem sectari nunc toto corde , tuamque demum gloriam æternum contemplari , qui cum Patre & Spiritu sancto vivis & regnas in sæcula sæculorum , Amen.

Coronis tridui.

ITe nunc Sacerdotes sancti & electi ! redite ad dilectum gregem vestrum nobilissimo igne succensi ! ite , Pastores vigilantissimi , fideles ministri , fratres , amici Regis regum potentissimi Jesu Christi ! ite ; ad summos immortalis gloriæ apices contendite , quos regalis Sacerdotii sublimitas , & statûs vestri sanctitas offert conscendendos. Itè , negotiatores boni ac seduli , veras divitias utraque manu , indefesso studio congregate ; lucete , ardete , accendite omnia ! pugiles generosi ! vitiorum monstra jugulate , stygii leonis ferociam comprimite , palmas & lauros colligite. Benefica sidera ! prodeste animabus tantò Redemptis pretiò : juvate laborantem Ecclesiam : mundum in maligno positum zelo ac fervore Sacerdotali sanctificare pro viribus studete. Florete , germinate : virtutum omnium flores & fructus uberrimos ad

ad communis Domini gloriam, ad gregis Dominici exemplum, ad Ecclesiæ sanctæ ornamentum, ad reipublicæ Christianæ subsidium, ad vestram ipsorum eximiam sanctificationem producite. Observate, amate Dominum, magistrum, regem, pontificem, fratrem, amicum vestrum, & benefactorem maximum Dominum nostrum JESUM CHRISTUM. Mementote semper ex dictis in dissertatione præliminari, quantum & qualis; quàm sit amabilis, & admirabilis: hunc, inquam, Dominum, cum quo & circa quem fere constanter occupamini, amate, observate: agite cum ipso ut domestici, ut familiares, ut filii. Pergite in bene cœptis. Sic vitam vivetis Angelicam, jucundam, beatam: sic ab infelicissimo tempore quàm remotissimi pulcherrimè fervebitis, laborantes non laborabitis, fructum centuplum & permanentem afferetis; ab auditione mala & reprobatione æterna non timebitis: (a) *Gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.*

Evcharistice JESU! salvos fac fervos tuos, DEUS meus, sperantes in te, & benedic hereditati tuæ. Et rege eos, & extolle illos usque in æternum. Æterna fac cum sanctis tuis in gloria numerari!

ORA-

(a) *Joan. 16.*

ORATIO

Post meditationes singulas.

QUÆSUMUS, omnipotens DEUS, ut nos Sacerdotes famulos tuos, quos in benedictionibus dulcedinis tuæ misericorditer prævenisti, in tuo semper facias amore ferventes. Per Dominum nostrum JESUM Christum Filium tuum, qui tecum &c.

Lectio sacra hujus tridui nostri, Sacerdotes sancti & electi, ex opere P. Benedicti Rogaccii S. J. desumitur, cui titulus: Unum necessarium: liber iste præclarus est, tomulos quinque complectens. Tomulus præsertim tertius tractatum habet nunquam satis commendandum, in praxi utilissimum & jucundissimum, huic triduo insigniter accommodatum. Sanctum fervorem stabilire, omnemque in obsequio divino teporem quàm longissimè arcere intendimus: remedium igitur efficax quærendum nobis est, quo per DEI gratiam feliciter adjuti scopum hunc nostrum assequamur. Certissimum autem est, fervorem Sacerdotalem & sanctum sine gustu rerum spiritualium consistere, ac durare nullo modo posse. Quisquis Sacerdotum alacriter, cum gaudio & gustu suas functiones peragit, hic fervens & sanctus est; nam bene peraget omnia: quisquis verò cum

cum nausea, cum tædio, sine gustu & sapore illa exequitur, quæ status & vocatio sancta postulat, malè, imò pessimè singula exequetur, quia studium & applicatio deerit, quam acuit spirituale gaudium, & opprimit animi tædium. Cum autem gustum & saporem exigimus rerum spiritualium, quæ Sacerdotem potissimùm occupant, gustum & saporem sensibilem minimè intelligimus: prodesse quidem hic potest, si bene illo utamur, sed necessarius non est; imò noxius erit, si huic soli quis inhæreat: nam eo præsentē fervet, absente torpebit: in horas singulas mutabitur Sacerdos, quia mutabilis semper est gustus ille sensibilis, in potestate hominis minimè positus. Gustum itaque rationabilem sectemur oportet, fundatum in fide, in recta ratione, in solidis principiis veræ sapientiæ, quæ affatim nobis suppetunt, & gustum saporémque genuinum non minùs excitare, quàm conservare semper possunt, modò illis uti seriò velimus. Quare in nostra potestate semper est gustus ille ac sapor, qui sanctum fervorem inseparabiliter comitatur. Nausea verò illa tædiúmque culpabile, vincibile ac voluntarium, quod omnium tepidorum infelix morbus est, quàm longissimè à nobis repellendum; nam & istud in arbitrio nostro plenè est positum.

Qua-

Qualenam igitur medium illud est tantum
 tens, tam jucundum, quod saporem &
 gustum, unaque fervorem sanctum indu-
 bitatò nobis procurabit; omnem nauseam
 arcebit, tædiùmque ac teporem elimina-
 bit? Dicam verbò, quod nobis prolixè
 Auctor suprà laudatus in lectione sacra hoc
 triduo exponet. Spiritus filialis, & sanctæ
 cum JESU Christo DEO ac Domino nostro
 familiaritatis exercitium certò præstabit,
 quæ paulò prius sunt dicta. Quid enim-
 vero Sacerdotem, qui cum hoc Domino
 suo, & circa ipsum fere constanter occu-
 patur, magis deceat quàm filialis animus,
 non servilis; quàm sanctè familiaris agen-
 di ratio? Quid autem hoc remedio suavius &
 potentius? Quid jucundius esse possit, quàm
 reverenter, amicè, cum fiducia alloqui
 sæpissimè Dominum illum, cujus majestas
 & bonitas finem non habet? Amicorum
 omnium amicissimus & sincerissimus est:
 (a) *Tadium & amaritudinem non habet con-
 versatio ipsius, sed lætitiã & gaudium.* Quid
 ad nauseam tollendam efficacius: ad gustum
 & fervorem acuendum potentius? Tanti
 ergo remedii virtutem, suavitatem ac fa-
 cilitatem attentè hoc triduo audiamus, si
 tamen aliquo vitæ sanctæ, felicis & jucun-
 dæ desiderio tenemur; si nauseam ac te-
 porem infelicissimum, qui vitam replet ama-
 ritudine, propellere à nobis optamus.

TRA-

(a) Sap. 8.